

Men ministeriets fastholdelse af alene tre ufleksible modeller for samarbejde mellem institutionerne trods utallige protester under høringer minder umiskendeligt om tvang. Det mener vi fra konservativ side ikke er den rette fremgangsmåde at anvende. Vi har til opgave at sikre, at de enkelte institutioner har de rette redskaber og får den rette støtte og dermed selv tager initiativer til at implementere forskellige former for strategiske samarbejder. Så kan de gode erfaringer spredes til glæde for hele uddannelsessystemet. Det gøres ikke med tvang.

I Det Konservative Folkeparti finder vi, at ministeren burde udvise langt større lydhørhed over for de i høringen tilkendegivne ønsker om en samarbejdsform, der er anderledes sammenlagt end de af ministeriets opstillede alternativer, f.eks. i form af en IS-model, og vi vil under udvalgsarbejdet søge at skabe flertal for en sådan firemodel, der i højere grad fordrer samarbejde uden at kræve en egentlig fusion.

En anden anke mod CVU-lovforslaget er den voldsomme fokusering på strukturen, hvor man noget overfladisk skøjter hen over det faktiske indhold i centrene. Fra konservativ side savner vi i høj grad en uddybning af forholdet mellem form og indhold. Vi finder, at det er vigtigt, at man gør sig klart, at de overordnede rammer for uddannelsessystemet selvsagt er vigtige, men det væsentligste er så kvaliteten af uddannelserne og forbedringerne af kvaliteten. Indholdet af de forskellige uddannelser og de muligheder, der kan skabes ved et samarbejde, er altså for os at se vigtigere end den struktursnak, der i så høj grad præger lovforslaget.

Sidst finder vi, at forslaget i højere grad bør rettes eller sigte også mod det omkringliggende samfund, det private erhvervsliv, de offentlige arbejdsgivere. Vi er således bevidste om, at sundhedsuddannelserne og de pædagogiske uddannelser har nogle muligheder, men at forslaget også omhandler de tekniske, merkantile uddannelser, og derfor bør der også være en drejning hen imod aftagerne.

Det sidste lovforslag omhandler en dannelse af DPU, en sammenlægning af de tre institutioner. Og der vil jeg sige, at vi finder det noget paradoksalt, at man vælger Danmarks Lærerhøjskole som udgangspunkt, når man tænker på den sønderlemmende kritik, denne institution fik i forbindelse med evalueringen tidligere på året. Fastholder man dette udgangspunkt, må vi sikre os, at man drager lære af evalueringen, således at man ikke bringer alle proble-

merne og fejltagelserne med sig over i det nye samarbejde. Der foregår fremragende forskning på nogle andre videregående uddannelser i Danmark i undervisning, i læring.

Samlet set er vi meget positive over for lovforslagene vedrørende de mellemlange videregående uddannelser, i og for sig også over for oprettelsen af en samlet institution, der kan forestå noget forskning. Vi er skeptiske over for, at det bliver samlet omkring Danmarks Lærerhøjskole.

En generel anke mod alle tre lovforslag er graden af bemyndigelser og beføjelser til ministeren. Vi finder det betænkeligt, at så mange dele af forslaget bliver fastlagt uden om Folketinget og at de ikke skal afgøres af Folketinget. Vi ser gerne, at en del af disse beføjelser bliver fjernet, og at man i stedet inddrager Folketinget og i særdeleshed Uddannelsesudvalget i de relevante beslutninger.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg vil så gerne bede hr. Brian Mikkelsen om at komme op på talerstolen igen og forklare mig lidt tydeligere, hvad det er, De Konservative er så bange for. I omtalen af CVU-forslaget omtalte hr. Brian Mikkelsen ordet tvang. Det er jo ikke tvang, at man lader en sådan institution gå ind i et CVU-fællesskab. Det er frivilligt, om man vil være med, og derfor vil jeg godt bede hr. Brian Mikkelsen om at forklare os lidt tydeligere, hvad det er, De Konservative er så bange for. Hvad er det for en tvang, man taler om?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Hr. Brian Mikkelsen var bekymret for eller var imod, at det var Danmarks Lærerhøjskole, der skulle danne udgangspunkt for oprettelse af Danmarks Pædagogiske Universitet, og mente, at det dermed bliver for snævert. Derfor vil jeg spørge hr. Brian Mikkelsen, om man ikke har observeret, at Danmarks Pædagogiske Universitets forskning og uddannelse har et langt bredere sigte, men at de selvfølgelig ikke kan klare den store udvidelse i opgavespektret på én gang; men sigtet er ikke specielt rettet mod folkeskolen. Det er ikke specielt rettet mod daginstitutionerne, som man jo ellers kunne lægge i, at det skal oprettes på de to højskoleers nedlæggelse, men det er pædagogisk forskning og uddannelse i pædagogik, der kan komme